

РЕШЕНИЕ

№ 1598

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8401** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ – С. при Централно управление на Националната агенция по приходите /ЦУ на НАП/ С., депозирана чрез процесуалния представител юрисконсулт С. П. Й. срещу решение № 20123065/25.05.2021г., постановено по НАХД № 15114/2020г. по описа на СРС, НО, 129 състав, с което е отменено НП № 504525-F523685/08.04.2020г., издадено от началника на Отдел „Оперативна дейност“ – С. с ЦУ на НАП, с което на [фирма], с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

В касационната жалба се излагат аргументи, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Излагат се съображения, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че АУАН и НП не отговарят на императивните изисквания на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Счита, че фактите по случая са подкрепени от събраните в хода на административно-наказателното производство доказателства, от които безспорно се установява извършено от [фирма] нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС. Сочи се още, че на база на абсолютно същите факти, обстоятелства и доказателства, събрани в хода на проверката и по повод на извършеното нарушение за неиздаване на касова бележка по чл.118, ал.1 от ЗДДС на дружеството е издадена и ЗНПАМ №

ФК-С134-F523685/13.11.2019г. (запечатване на търговски обект) на основание чл.186, ал.1, т.1, буква „а“ от ЗДДС, която е обжалвана по съдебен ред пред АССГ, но същата е изцяло потвърдена с решение № 2179/24.04.2020г. по адм.д. № 13215/2019г., първо отделение, 9 състав на АССГ. Потвърдено е предварителното изпълнение на тази ЗНПАМ с определение № 9034/20.11.2019г., по адм. д. № 13137/2019г., Първо отделение, 43 състав на АССГ. Излагат се съображения, че АУАН и НП са издадени в съответствие на материалния и процесуалния закон, като наложеното наказание съответства на извършеното нарушение. Касаторът счита, че не са налице предпоставките за приложението на чл.28 от ЗАНН, доколкото се касае за фискална дисциплина, чието съблюдаване гарантира защитата на фиска, още повече, че самото деяние е с висока степен на обществена опасност, видно от размера на предвиденото административно наказание. Иска от съда да се отмени решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] не взе становище по жалбата.

СГП дава заключение, че жалбата е основателна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXIII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление № 504525-F523685/08.04.2020г., издадено от началника на Отдел „Оперативна дейност“ – С. с ЦУ на НАП, с което на [фирма], с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Установено е от СРС, че на 04.11.2019г., при извършена проверка на търговски обект – „магазин за хранителни стоки“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], по повод на това, че на дата 14.05.2019г. в 19:22 часа за извършена покупка в този търговски обект е издадена нефискална бележка на стойност 8,77 лева. В хода на проверката са изискани КЛЕН за дата 14.05.2019г. от двете монтирани и функциониращи в обекта фискални устройства. Установено е, че гореспоменатата сума на стойност 8,77 лева в 19:22 часа не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискален бон.

За да отмени НП СРС е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице, а именно: АУАН и НП не съдържат изискуемите реквизити, съответно по чл.42, т.4 от ЗАНН /за АУАН/ и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН /за НП/, поради следните съображения: липсва подробно описание на нарушението, обстоятелствата, при които то е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

СРС е приел, че от описанието на нарушението в АУАН и НП не става ясно какви са обстоятелствата, при които е извършено нарушението и доказателствата, които го подкрепят, като не става ясно кой, кога и как е представил въпросния

„нефискален бон”, въз основа на какви доказателства е направен извод за това, че на 14.05.2019 г. в 19.22 часа е направена покупка в търговски обект - „магазин за хранителни стоки”, стопанисван от [фирма], за която покупка е извършено плащане от клиент на магазина на стойност 8.77 лева, за което плащане не е издаден фискален бон.

От друга страна, СРС е счел че от събраните доказателства, както от АНО, така и в хода на съдебното следствие, е останало недоказано по категоричен и несъмнен начин, дружеството-жалбоподател да е извършило нарушението, което му е вменено в отговорност. Съдът сочи още, че с процесното наказателно постановление търговецът е санкциониран за това, че не е издал фискален бон, но не за извършената контролна покупка от инспектори при НАП, а за друга покупка на стойност 8,77 лева, евентуално извършена много по-рано /на 14.05.2019 г./ от неизвестно по делото лице, отразена върху нефискален бон, представен със сигнал до органите на НАП, без обаче да се сочи нито в АУАН, нито в НП подателя на този сигнал. Същият не е бил посочен и след изрично дадено указание в този смисъл от съда, като АНО се позова на собствената си Процедура К43 „Осъществяване на производство по сигнали за нарушения на Д. от ЗЛ”, с което сам се лиши от възможността да докаже обвинението, което е повдигнато на жалбоподателя.

Настоящата съдебна инстанция извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционното решение с материални закон и констатира, че съдът е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт. Наведените в касационната жалба доводи за неправилност на решението на районния съд са неоснователни.

Първоинстанционният съд е постановил решението си при напълно изяснена фактическа обстановка, като е формирал правилни правни изводи.

Съгласно чл.25, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., издадена от МФ, независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба. В този смисъл е и чл.118, ал.1 от ЗДДС – всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Решението е правилно като изводите на решаващия съд се споделят от настоящата инстанция, поради което и съдът препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК. В допълнение следва да се посочи, че в АУАН и НП не е посочено точно кой и кога е предоставил този „нефискален бон“ в ЦУ на НАП – С.. Волята на административно наказващия орган /АНО/ в АУАН и в НП следва да бъде конкретно и ясно формулирана, по начин, който не дава възможност за различни тълкувания. В НП не са описани всички релевантни обстоятелства по извършване на деянието, за което лицето е санкционирано.

НП има правораздавателен характер, с него се засяга по неблагоприятен начин правната сфера на лицето чиято административно наказателна отговорност е реализирана и в този аспект са поставени в закона императивно изискванията по отношение на производството по издаването му и формата му. Тези изисквания следва да се спазват от АНО при упражняването на административно наказателните

му правомощия. Контролът на въззивния съд по отношение на НП е за спазването на тези изисквания от АНО.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20123065/25.05.2021г., постановено по НАХД № 15114/2020г. по описа на СРС, НО, 129 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.